

Sygn. akt IVP 1/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2020r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Ławnicy: Marzena Bagińska, Ewa Drozdowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2020r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. G.**

przeciwko **Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.**

o odszkodowanie

I. Zasądza od pozwanej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. na rzecz powoda W. G.:

a) **tytułem odszkodowania w związku z rozwiązaniem stosunku pracy kwotę 35.600,40 (trzydzieści pięć tysięcy sześćset 40/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.12.2019r. do dnia zapłaty,**

b) **tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 180,- (sto osiemdziesiąt) złotych .**

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1.780,- (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych , od uiszczenia których powód był zwolniony mocy prawa.

III. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 11.866,80 (jedenaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć 80/100) złotych.

Sygn. akt IVP 1/20

UZASADNIENIE

Powód W. G. w pozwie przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w W. żądał zasądzenia na jego rzecz kwoty 35.600,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.12.2019r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania na podstawie art. 47¹ k.p. w zw. z art. 45, 69 i 70 § 2 k.p. oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że wysokość odszkodowania odpowiada równowartości jego 3-miesięcznego wynagrodzenia (8.184 zł płaca zasadnicza + 2.046 dodatek funkcyjny + 1.636,80 zł dodatek stażowy).

Wskazał, że został odwołany ze stanowiska Dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Ł. na podstawie art. 70§2 k.p. Podniósł, że pozwana naruszyła przepisy dotyczące rozwiązywania umów

o pracę, ponieważ nie określiła przyczyny odwołania, nie pouczył go o terminie wniesienia odwołania do sądu, okresie wypowiedzenia, właściwości sądu. Zarzucił także pozwanej, że stosownie do dyspozycji art. 25 ust.2 ustawy o samorządzie gminnym nie wystąpiła z wnioskiem i nie uzyskała zgody Rady Miejskiej w Ł. na jego odwołanie. Podał, że pozwana posiadała informację o tym, że piastuje on funkcję radnego Rady Miejskiej Ł.. Zaznaczył, że każdorazowo występował w formie mailowej do centrali (...) i otrzymywał zgodę na udział w sesjach. Nadmieniał, że podjęta próba pozasądowego rozwiązania sporu, okazała się bezskuteczna. Wskazał, że właściwość Sądu określił na podstawie art. 461 §1 k.p., tj. miejsca wykonywania pracy w (...) Oddziale (...) w Ł. .

Pozwana Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. reprezentowana w toku procesu przez profesjonalnego pełnomocnika w złożonej odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie żądania o odszkodowanie i odprawę pieniężną , (którego to roszczenia powód nie zgłaszał w pozwie) oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych za obydwie roszczenia. Podała, że odwołanie nastąpiło na podstawie art. 70§1 k.p. w zw. z art. 9 ust.3 ustawy z dnia 09.05.2008r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Zdaniem strony pozwanej wysunięte roszczenie odszkodowawcze jest pozbawione podstaw faktycznych i prawnych. Podkreśliła, że nie ciążył na niej obowiązek uzyskania zgody Rady Miejskiej w Ł. na odwołanie powoda, ponieważ przyczyną odwołania nie były zdarzenia związane z wykonywaniem przez niego mandatu radnego. Powołując się na orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego stwierdziła, że ten przepis ochronny nie powinien służyć uprzywilejowaniu i zagwarantowaniu trwałości zatrudnienia. Zarzuciła powodowi, że nie wykazał, iż do odwołania doszło z powodu wykonywania przez niego mandatu radnego. W ocenie pozwanej wysunięcie tego roszczenia stanowi nadużycie prawa. Podała, że zamiarem pozwanej nie było ostateczne rozwiązanie stosunku pracy powoda. Złożyła powodowi nową propozycję pracy na stanowisku zastępcy dyrektora w centrali agencji, lecz powód nie przyjął tej propozycji pracy.

Odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego stwierdziła, że powód nie może skutecznie domagać się przyznania odprawy pieniężnej, ponieważ nie została przesłanka warunkująca nabycie prawo do odprawy , tj. przyczyną odwołania powoda z zajmowanego stanowiska nie były wyłącznie powody leżące po stronie pracodawcy (niedotyczące pracownika), ponieważ powód swoim działaniem(choćby nieumyślnym) przyczynił się do definitywnego zerwania więzi pracowniczej (odpowiedź na pozew k.17-20).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powód W. G. został powołany z dniem 25.01.2016r. na podstawie art. 68 §1 k.p. i art. 9 pkt. 3 Ustawy z dnia 09.05.2008r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na stanowisko zastępcy Dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy (dowód : akt powołania z dnia 22.01.2016r. - k. 27B akt osobowych). Z dniem 07.06.2017r. doszło do rozwiązania tego stosunku pracy za porozumieniem stron (dowód: k.56B akt osobowych). Następnie powód został powołany z dniem 08.06.2017r. na stanowisko dyrektora (...) Oddziału (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy (dowód: akt powołania z dnia 08.06.2017r. - k. 57B akt osobowych). Powód od 01.01.2019r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie: 8.184 zł brutto + dodatek funkcyjny w kwocie 2.046 zł, tj. łącznie 10.230 zł + dodatek za wieloletnią pracę na podstawie §7 ust.1 Regulaminu wynagradzania (dowód: k.7).

Powód W. G. jest radnym Rady Miejskiej w Ł. VIII kadencji obejmującej lata 2018-2023 (dowód: zaświadczenie k. 8). Pozwany pracodawca został o tym fakcie poinformowany i w związku z pełnieniem przez powoda mandatu radnego udzielał powodowi zwolnień od pracy na sesje Rady Miejskiej w Ł. na podstawie art. 25 ust.3 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz. 594) (dowód: wnioski powoda o zwolnienie z pracy na podstawie art. 25 ust.3 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym - część B akt osobowych powoda).

W dniu 9 grudnia 2019r. pracodawca przyznał powodowi nagrodę pieniężną w kwocie 1000zł za wzorowe wypełnianie obowiązków służbowych, zaangażowanie oraz ponadprzeciętny wkład pracy w realizację zadań nałożonych na Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dowód: pismo k. 79/B akt osobowych powoda).

W dniu 12 grudnia 2019r. powód otrzymał telefoniczne polecenie stawienia się w centrali agencji w W. na rozmowę z prezesem.. Powód stawiał się na umówioną godzinę. Prezes T. N. , w obecności dyrektora departamentu zarządzania zasobami ludzkimi M. S. (1), doręczył powodowi akt odwołania powoda z dniem 12 grudnia 2019r . z zajmowanego stanowiska dyrektora (...) Oddziału (...). W akcie tym podano jako podstawę prawną odwołania art. 70 §1 k.p. i art. 9 pkt. 3 Ustawy z dnia 09.05.2008r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dowód: akt odwołania k.6). Stosunek pracy został rozwiązany z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem rozwiązującym na dzień 31.03.2020r. W okresie wypowiedzenia pracodawca udzielił powodowi od dnia 13.12.2019r. urlopu wypoczynkowego za rok 2019 w wymiarze 23 dni i za 2020 rok w wymiarze 7 dni i w po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego zwolnił powoda z obowiązku świadczenia pracy do końca okresu wypowiedzenia (dowód: pismo z 30.12.2019r. - k. 9/ C akt osobowych powoda).

Powód, po doręczeniu aktu odwołania poprosił prezesa T. N. o podanie przyczyn odwołania jego z zajmowanego stanowiska. Prezes oświadczył, że nie ma obowiązku prawnego podawania przyczyny odwołania. Powód przypomniał pracodawcy, że jest radnym obecnej kadencji i z tej racji pracownikiem chronionym. Zapytał, czy w związku z tym , że od 1 stycznia 2020r. jego zastępca M. S. (2) obejmuje stanowisko wicewojewody (...) i w związku z tym zwalnia się jego stanowisko pracy, to czy on mógłby zająć to stanowiska. Prezes nie udzielił mu odpowiedzi twierdząc ,że nie wie na temat rezygnacji z pracy przez M. S. (2). W luźnej rozmowie powód został poinformowany o ewentualnej możliwości zatrudnienia go w centrali w W. na stanowisku zastępcy dyrektora departamentu. Nie padły jednak żadne konkrety i powód nie otrzymał pisemnej propozycji zatrudnienia w centrali (...). Powód przez kolejne dni oczekiwał ,że prezes może zmienić swoją decyzję. Po kilku dniach do powoda zadzwonił M. S. (3) informując, że prezes nie zmienił decyzji(dowód: zeznania powoda k. 48v-49).

Powód w dniu 2 stycznia 2020r. złożył przedmiotowy pozew do tut. Sądu (dowód: data wpływu pozwu – k. 3). Pozew został doręczony pozwanej w dniu 7 stycznia 2020r.(dowód: elektroniczne potwierdzenie odbioru pozwu – k. 15). W dniu 20 stycznia 2020r. pozwana złożyła odpowiedź na pozew wraz załącznikiem w postaci notatki urzędowej z dnia 14 stycznia 2020r. , z treści której wynikało, że w dniu 12 grudnia 2019r, powodowi pracodawca zaproponował nowe warunki zatrudnienia na stanowisku zastępcy dyrektora w Centrali (...) w W. , z wynagrodzeniem 10.500zł i dodatkiem za staż pracy, które było korzystniejsze od wynagrodzenia dotychczasowego o kwotę 146zł , lecz powód nie podjął negocjacji tych warunków(dowód: k. 24).

Pozwana w dniu 15 stycznia 2020r. powołała A. M. na stanowisko zastępcy dyrektora (...), a następnie także na stanowisko zastępcy dyrektora (...) P. G.. Osoby te dotychczas nie były zatrudnione w pozwanej agencji|(dowód: wydruki z (...) Portalu 4lomza.pl na temat zmian personalnych w (...) Oddziale (...) k29-31, k.46) .

W dniu 30.12.2019r. powód w ramach pozasądowego sposobu rozwiązania sporu wystosował do pozwanego pismo zawierające w swej treści wezwanie do zapłaty kwoty: 35.600,40 zł z tytułu odszkodowania w związku z odwołaniem go z zajmowanego stanowiska i 23.733,60 zł tytułem odprawy (k.9) .Pozwana nie udzieliła powodowi na to wezwanie odpowiedzi (dowód: zeznania św. M. S. k. 47v-48) .

Po doręczeniu pozwanemu odpowiedzi nam pozew wraz załącznikiem, pismem z dnia 31 grudnia 2020r., powód w związku ze zwolnieniem od dnia 1 stycznia 2020r. stanowiska zastępcy dyrektora (...) Oddziału (...) (zastępca dyrektora M. S. (4) od 1 stycznia 2020r. objął stanowisko wicewojewody (...)) złożył formalny wniosek o zatrudnienie go na stanowisku zastępcy dyrektora (...) Oddziału (...)(dowód: pismo powoda z dnia 31.12.2020r. – k. 32).

W odpowiedzi zaś na wniosek powoda z 31 grudnia 2019r. o zatrudnienie go na stanowisku zastępcy dyrektora (...), pracodawca pismem z dnia 5 lutego 2020r. poinformował powoda ,że z uwagi na stan zatrudnienia w (...) Oddziale (...) nie ma możliwości zatrudnienia powoda na wnioskowanym stanowisku (dowód: zeznania powoda – 48v-49 , zeznania św. M. S. (1) k. 47v-48, pismo 05.02.2020r. – k. 33/|B akt osobowych)

Pracodawca przed odwołaniem powoda z zajmowanego stanowiska nie zwrócił się do Rady Miejskiej Ł. o wyrażenie zgody na odwołanie powoda z zajmowanego stanowiska pomimo, iż miał wiedzę, że powód jest radnym (dowód: zeznania św. M. S. (3) - k. bezsporne).

Wysokość miesięcznego wynagrodzenia powoda liczonego jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 11.866,80 zł (dowód.: zaświadczenie o zatrudnieniu k. 23.).

Stan faktyczny w sprawie został przez Sąd ustalony w oparciu o zaferowane przez strony i nie zakwestionowane dowody z dokumentów, w szczególności znajdujące się w aktach osobowych powoda, jak również w oparciu o dowód z zaświadczenia Rady Miejskiej Ł. potwierdzający, że powód jest radnym Rady Miejskiej w Ł. VIII kadencji obejmującej lata 2018-2023, zaświadczenia o zarobkach powoda, pisma powoda do pracodawcy z dnia 31.01.2020r, pisma pracodawcy do powoda z 05.02.2020r. notatki służbowej z 14.01.2020r. , wydruki z Portalu (...) 4Ł.pl oraz dowód z zeznań powoda i świadka M. S. (3). Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powoda,, albowiem mają one potwierdzenie w wyżej wymienionych dowodach z dokumentów . Sąd nie dał zaś wiary zeznaniom świadka M. S. (3) w części , w której zeznał, że 12 grudnia 2019r. przedstawiono powodowi w formie pisemnej prepozycję pracy na stanowisku zastępcy dyrektora departamentu w centrali, albowiem powód zaprzeczył tym twierdzeniom ,a strona pozwana nie przedstawiła żadnego innego dowodu na potwierdzenie tego faktu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powołanie jest jednostronną czynnością prawa pracy, która wywołuje podwójny skutek - powierzenia określonego stanowiska i nawiązania stosunku pracy. Przepisy regulujące stosunek pracy na podstawie powołania kształtują go jako najmniej stabilną więź łączącą pracownika z pracodawcą. Ograniczone są uprawnienia związane z ochroną trwałości stosunku pracy z powołania. Zgodnie z art.70 §1 k.p. pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie – odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Zatem istotnie organ , który powołał powoda , tj. prezes pozwanej agencji mógłby go odwołać w takiej formie jak to uczynił, gdyby jednak powód nie był pracownikiem, którego stosunek pracy podlega szczególnej ochronie przed jego rozwiązaniem. Powód bowiem jest radnym Rady Miejskiej Ł. i ochrona trwałości stosunku pracy radnych gminy, przewidziana jest w art. 25 ust.2 ustawy 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym(t.j. Dz. U. 2019 , poz. 506), który to przepis stanowi, że rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy której radny jest członkiem. Zdanie drugie tegoż przepisu stanowi, iż rada odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. W art.22 ust 2 ustawy mowa jest o ochronie trwałości "stosunku pracy", co znaczy, że ochrona ta nakłada na pracodawcę obowiązek uzyskania uprzedniej zgody danej rady gminy na rozwiązanie stosunku pracy, także i wykreowanego na podstawie powołania, z radnym . Przepis ten- w zdaniu drugim, a w szczególności użyta tam przez ustawodawcę imperatywna forma "rada odmówi" równocześnie nakazuje radzie bezwzględne odmówienie takiej zgody, gdy podstawą rozwiązania stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. W orzecznictwie Sąd Najwyższy wskazuje, że w sytuacji, gdy dany przepis operuje pojęciem technicznym ochrony „stosunku pracy”, a nie - „umowy o pracę”, to przyznaje tę ochronę także osobie powołanej na stanowisko. Natomiast jeżeli w przepisie jest mowa jedynie o umowie o pracę jako źródle nawiązania stosunku pracy, ochrona ta nie jest przyznawana powołanemu (np. uchwała SN z 8 grudnia 1993 r., I PZP 50/93, LexisNexis nr (...), OSNCP 1994, nr 5, poz. 107).

W wyroku z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie II PK 101/14 Sąd Najwyższy orzekł , że treść art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U.2016.446) jednoznacznie obejmuje ochroną w nim przewidzianą wszystkich pracowników, w tym i tych, którzy stali się pracownikami w następstwie powołania. Ochroną objęta jest trwałość stosunku pracy. W konsekwencji odwołania ze stanowiska pracownika powołanego - radnego, skutkujące rozwiązaniem stosunku pracy bez zgody rady gminy, będzie stanowiło naruszenie art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym i jako niezgodne z prawem daje pracownikowi odwołanemu prawo dochodzenia odpowiednio roszczeń

określonych w art. 45 k.p. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanego wyżej wyroku podnosi, iż zarówno gramatyczna, jak i celowościowa wykładnia przepisu art. 25 ust. 2 o samorządzie gminnym przemawiają za uznaniem, że szczególna ochrona trwałości stosunku pracy radnego obejmuje także tych radnych, których stosunek pracy powstał na podstawie powołania. Ustawodawca przyjmując w art. 25 ustawy o samorządzie gminnym, że zgoda rady gminy jest warunkiem rozwiązania stosunku pracy z radnym, przejawiał wolę ochrony wszystkich radnych - pracowników bez względu na formę nawiązania stosunku pracy. Ochrona stosunku pracy radnego ma na celu umożliwienie radnym, ze względu na szczególną rolę, jaka została powierzona gminom, jak najskuteczniejszego i najbezpieczniejszego sprawowania funkcji. Następstwem tej ochrony jest ograniczenie swobody podmiotu, który w określony w kodeksie pracy sposób nawiązał na podstawie powołania stosunek pracy z pracownikiem-radnym, w rozwiązaniu tego stosunku bez zgody rady gminy. Ograniczenie to jednak - jak wynika z treści art. 22 ust. 2 ustawy, nie ma jednak charakteru bezwzględnego. Rozwiązanie stosunku pracy, w tym stosunku pracy na podstawie powołania, może nastąpić tylko wtedy, gdy rada gminy wyrazi na nie zgodę. Wyrażenie zgody przez radę gminy na rozwiązanie z radnym stosunku pracy jest pozostawione do swobodnej decyzji rady, a więc rada może zaakceptować wolę pracodawcy rozwiązania z danym pracownikiem - radnym stosunku pracy i wyrazić zgodę, a pracodawca wtedy może rozwiązać z takim pracownikiem stosunek pracy. Rada powiatu może też takiej zgody nie udzielić i wtedy pracodawca nie może rozwiązać z takim pracownikiem - radnym stosunku pracy. Natomiast, gdy podstawą tego rozwiązania stosunku pracy są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu, to zdanie drugie art. 22 ust. 2 ustawy nakazuje radzie odmówić wówczas zgody na rozwiązanie stosunku pracy.

Zatem uznać należy, iż przepis art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym obligował pozwaną Agencję, aby przed wręczeniem powodowi aktu odwołującego go ze stanowiska, będącego jednocześnie decyzją o rozwiązaniu z powodem stosunku pracy nawiązanego na podstawie powołania, zwróciła się do Rady Miasta Ł. o wyrażenie przez nią zgody na rozwiązanie z powodem stosunku pracy. Pozwana zaś temu obowiązкови uchybiła, czym naruszyła wskazany wyżej przepis.

Podstawowym roszczeniem przysługującym pracownikowi, którego stosunek pracy istnieje na podstawie powołania, a który jest radnym, w razie odwołania go ze stanowiska i rozwiązania stosunku pracy bez zgody rady gminy, ze względu na istotę stosunku pracy z powołania - jest odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 § 1 k.p. i o zasądzenie takiego odszkodowania, w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia powód wnosił. Wysokość dochodzonego odszkodowania nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Powodowi przysługiwał 3 miesięczny okres wypowiedzenia, zaś wynagrodzenie miesięczne powoda liczone jak ekwiwalent za urlop, wypoczynkowy wynosiło 11.866,80zł (dowód: zaświadczenie k. 23).

Ustosunkowując się do zarzutu strony pozwanej, że żądanie powoda jest niezgodne z art. 8 kp, należy podkreślić, że strona pozwana powołując się na ogólne przepisy dotyczące art. 8 kp w żaden sposób nie wykazała dlaczego podnosi, że żądanie powoda stanowi nadużycie prawa. Powód jest radnym, zatem ma prawo korzystać z ochrony stosunku pracy, więc powołując się na naruszenie przez pracodawcę art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, w żaden sposób nie nadużył prawa. Twierdzenia strony pozwanej, że pracodawca nadal chciał zatrudniać powoda i zaproponował mu pracę w centrali i to z wyższym wynagrodzeniem, także nie mogą uzasadniać stanowiska strony pozwanej o nadużyciu przez powoda prawa w rozumieniu art. 8 k.p. Powód wykazał bowiem, że pracodawca w sposób formalny nie przedstawił mu żadnej nowej propozycji pracy, ponieważ w dniu 12 grudnia 2019r. padła jedynie niekonkretna informacja o możliwości ewentualnego zatrudnienia w centrali. Co więcej powód dowiódł, że pozwany pracodawca faktycznie nie miał zamiaru dalszego zatrudnienia go, skoro zatrudnił na stanowiskach zastępców dyrektora POR w Ł. - zupełnie nowe osoby wiedząc, że powód zgłosił formalny wniosek o zatrudnianie na tym stanowisku. Powód wykazał także, że gdyby nawet otrzymał formalną propozycję pracy w centrali w W., to nie mógłby jej przyjąć z uwagi na odległość od jego centrum życiowego w Ł., z uwagi na zobowiązania i obowiązki (prowadzenie pasieki składającej się z 120 rodzin pszczelich), a przede wszystkim fakt sprawowania funkcji radnego Rady Miejskiej Ł. obecnej kadencji.

W związku z powyższym Sąd zasądził na rzecz powoda W. G. tytułem należnego jemu odszkodowania , na podstawie art. 45§1 w zw. z art. 47¹ kp., kwotę 35.600,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 31.12.2019r(data doręczenia wezwania do zapłaty) do dnia zapłaty.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 kpc w związku z art. § 9 ust.1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r . w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507, z późn)..

O kosztach sądowych ,na które składa się opłata od pozwu , orzeczono na podstawie art.98§1 kpc w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019r., poz.1043).

Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w pkt. I nadano zgodnie z dyspozycją art. 477² § 1 kpc :